

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/18/2023
Identifikačné číslo spisu:	3122203644
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3122203644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. X., K. K., V. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Karolom Porubčinom, Považská Bystrica, Centrum 27/32, proti žalovanej F. X., K. K., V. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Soňou Sucháňovou, Trenčín, Nám. sv. Anny 7269/20B, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/23/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. septembra 2022 sp. zn. 17Co/70/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. júna 2022 č. k. 20C/23/2022-8 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou zapísanou na liste vlastníctva č. XXXX, evidovanom Okresným úradom - K., katastrálny odbor, okres: K., obec: K. K., katastrálne územie: K. K., a to stavbou rodinný dom so súp. č. XX na pozemku parc. KN-C č. XX, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania.

1.1 Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení konštatoval, že žalobca neposkytol súdu žiadne relevantné tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že žalovaná naozaj vykonáva právne či faktické úkony smerujúce k tomu, že žalobca bude odhlásený z trvalého pobytu, či obmedzený v podnikateľskej činnosti v rodinnom dome. Žalobca rovnako nevysvetlil, aký druh dispozície s nehnuteľnosťami zo strany žalovanej bude mať vplyv na súdny spor, a v akom smere sa tento vplyv prejaví, a ktoré práva a právom chránené záujmy žalobcu budú v dôsledku nakladania s nehnuteľnosťou ohrozené alebo porušené. Žalobca zároveň ani nedoložil súdu prvej inštancie listiny, ktorými by osvedčil pravdivosť jeho tvrdení. Žalobca ďalej v návrhu podľa súdu prvej inštancie neuviedol, aké nakladanie s nehnuteľnosťou má byť žalovanej zakázané, nakoľko zdržanie sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťou tak, ako to

žalobca žiadal vo svojom návrhu, je neprimerané obmedzenie žalovanej čo do možnosti výkonu jej vlastníckych oprávnení, a navrhované neodkladné opatrenie je v rozpore s princípom proporcionality. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že zo strany žalobcu nebol predložený dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalovaná už je v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetného rodinného domu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že súd nemohol nariadiť neodkladné opatrenie do skončenia dovolacieho konania v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/51/2019 tak ako to žiada žalobca, keďže žiadne dovolacie konanie neprebíha.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 29. septembra 2022 sp. zn. 17Co/70/2022 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že návrh žalobcu je príliš všeobecný, a teda neurčitý. Žalobca podľa odvolacieho súdu konkrétne nešpecifikoval, aká ujma by mu hrozila v súvislosti s nakladaním s nehnuteľnosťou, neposkytol žiadne relevantné tvrdenia, a už vôbec nepredložil hodnoverné dôkazy osvedčujúce dôvodnosť jeho návrhu. Rovnako odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že podal voči potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu ohľadne vyporiadania BSM dovolanie, ktorou skutočnosťou navrhovateľ navrhoval obmedziť trvanie neodkladného opatrenia. O nároku na náhradu trov tohto konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Proti uzneseniu dovolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie v zmysle § 420 CSP, bez presnej konkretizácie dovolacích dôvodov. Z obsahu podaného dovolania bolo možné vyvodiť, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo podľa žalobcu porušené jeho právo na spravodlivý proces, a dovolateľ považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne a nezákonné, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V podstatnom zopakoval argumentáciu predostretú pred súdmi nižšej inštancie a navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a rozhodnutie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu poukázala na to, že dovolanie je v celom rozsahu nedôvodné, a žalobca v podanom dovolaní nijak nešpecifikuje dôvody podaného dovolania. Podľa žalovanej sa javí „ad absurdum“ tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutím odvolacieho súdu boli porušené jeho vlastnícke práva, keď dovolateľ nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, hnutel'ného majetku nachádzajúcom sa na území sporných nehnuteľností, ako ani fotovoltickej elektrárne, o čom už rozhodoval Okresný súd Trenčín pri vyporiadaní BSM. Následne poukázala na to, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktorých sa predmetné konanie týka, a zopakovala argumentáciu predostretú vo vyjadrení k odvolaniu. V závere svojho vyjadrenia žiadala dovolanie v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že nie dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

6. Dovolateľ vo svojom dovolaní uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko podľa neho bol predmetný návrh podaný dôvodne, a boli splnené podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia. Uvádzal tiež, že napadnuté odvolacie rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci

7. Pokiaľ žalobca v podanom dovolaní poukazoval na nesprávne právne posúdenie veci najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že v okolnostiach posudzovanej veci nie je ex lege dovolanie prípustné z dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP. Prípustnosť dovolania je v tejto súvislosti vylúčená s ohľadom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP, ktoré prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priamo

vylučujú.

8. Žalobca v dovolaní tiež namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). V zmysle § 420 CCP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v písm. a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

9. V prípade, ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. V danom prípade dovolateľ napadol uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia - o ktorom rozhodovali nižšie súdy (body 1 a 2) - bola nehnuteľnosť (rodinný dom s pozemkom), ktorá bola v konaní o vyporiadanie BSM právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 10. augusta 2021 č. k. 15C/51/2019-252 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 6. apríla 2022 sp. zn. 5Co/81/2021 prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanej. Najvyšší súd v súdnom registri zistil, že proti odvolaciemu rozsudku zo 6. apríla 2022 sp. zn. 5Co/81/2021 podal žalobca 5. júla 2022 dovolanie, v rámci ktorého inter alia žiadal v zmysle § 444 ods. 1 CSP odložiť vykonateľnosť napadnutého odvolacieho rozsudku, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Odloženie vykonateľnosti žalobca zdôvodnil tým, že „žalobkyňa môže na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.04.2022 sp. zn. 5Co/81/2021- 309, ľubovoľne nakladať so samotnou nehnuteľnosťou - rodinným domom so súp. č. XX, zapísaným na LV č. XXXX, k.ú. K. K., a teda aj zrušiť žalovanému trvalý pobyt, ktorý má v predmetnej nehnuteľnosti a taktiež obmedziť výkon podnikateľskej činnosti žalovaného v mieste jeho sídla - na adrese K. K. XX". Uvedené dovolacie konanie sa vedie pod sp. zn. 7Cdo/249/2022 a k času tohto rozhodovania nebolo vo veci rozhodnuté.

11. Podľa názoru najvyššieho súdu sa navrhované neodkladné opatrenie síce týkalo predmetu konaniu, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté (bod 10), avšak žalobca explicitným spôsobom v petite žaloby vymedzil jeho trvanie do skončenia dovolacieho konania (sp. zn. 7Cdo/249/2022, pozn.), ktoré pokračuje a v ktorom dovolacom konaní zároveň žalobca požiadal o odloženie vykonateľnosti napadnutého odvolacieho rozsudku (v podstate z tých istých dôvodov, ako v rámci konania o neodkladnom opatrení). Inak povedané predmet konania o posudzovanom neodkladnom opatrení je nerozlučne spätý s prebiehajúcim dovolacím konaním vedeným pod sp. zn. 7Cdo/249/2022 a teda aj s vecou vedenou na súde prvého stupňa pod sp. zn. 15C/51/2019, a to v dôsledku dovolania podaného žalobcom proti odvolaciemu rozsudku zo 6. apríla 2022 sp. zn. 5Co/81/2021, ktorá spätosť je vyjadrená aj v petite žaloby navrhnutým trvaním neodkladného opatrenia („do právoplatného skončenia dovolacieho konania"). Z uvedených dôvodov nemožno považovať teraz napadnuté odvolacie uznesenie z 29. septembra sp. zn. 17Co/70/2022 za rozhodnutie vo veci samej, ani za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Preto v danej veci nie je ani prípustné dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP (bod 8).

12. Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom

prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu [účastníkov konania (3Cdo/157/2017)].

13. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva, dovolací súd odmietol jeho procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.